

UCHWAŁA NR XXXIX.271.2017
Rady Gminy Kotuń
z dnia 27 listopada 2017r.

w sprawie rozpatrzenie skargi na Wójta Gminy Kotuń.

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016r. poz. 23), uchwała się co następuje.

§ 1.

Rada uznaje skargę p. Anny Oliwińskiej dotyczącą Wójta Gminy Kotuń za bezzasadną.

§ 2.

Uzasadnienie uznania skargi za bezzasadną zawiera załącznik do uchwały.

§ 3.

Przewodnicząca Rady zawiadomi skarżącą o załatwieniu skargi.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY RADY

mgr Teresa B. Bruśniak

Załącznik
do Uchwały Nr XXXIX.271.2017
Rady Gminy Kotuń
z dnia 27 listopada 2017r.

Uzasadnienie.

Pani Anna Oliwińska jako skarżąca wniosła dnia 11.10.2017 r ustnie skargę Wydziale Skarg Wniosków i Petycji Biura Ministra w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie. Skarga została złożona na Wójta gminy Kotuń a jej przedmiotem był brak reakcji na zgłaszane przez Skarżącą kwestie związane z przebywaniem na sąsiedniej posesji bezpańskich psów, które przebywała tam w trudnych warunkach. Skarżąca podniosła, charakter zabudowy sąsiedniej nieruchomości (magazyny) oraz jej niezamieszkiwanie a także ponoszenie kosztów związanych z żywieniem tych psów.

Skarżąca już w kwietniu 2017 r. zgłaszała w Urzędzie Gminy przebywanie na sąsiedniej posesji suki z trzema szczeniakami. Sama skarżąca oświadczyła, że dokarmia te psy, które swobodnie przechodzą z sąsiedniej posesji na Jej posesję. Informacja Skarżącej jakoby przedmiotowe psy zostały podrzucone na teren nieruchomości na której przebywają przez p. K. Rusjana nie została potwierdzona.

Chcąc jak najszybciej „rozwiązać” problem psów podnoszony przez Skarżącą w listopadzie we współpracy z przedstawicielką TOZ oraz wolontariuszką, podjęto próbę schwytania tych psów. Niestety próba ta nie zakończyła się sukcesem. Dla skutecznego schwytania należałoby użyć strzelby Palmera czyli pneumatycznej broni gładkolufowej strzelającej zastrzykiem z substancją usypiającą zwierze. Zdaniem zaprzyjaźnionego lekarza weterynarii użycie takiej metody złapania psów najpewniej zakończyłoby się śmiercią psów z uwagi na niewielką masę mięśniową psów. W tym miejscu należy zauważyć, że psy po próbie odłowienia wracają na nieruchomość na której są karmione przez Skarżącą.

Przedmiotową skargę należy oceniać w świetle obowiązujących regulacji prawnych a w tym w szczególności ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz.U. z 2017 r. poz. 1840), dalej „u.o.z.” oraz uchwały Nr XXIX.199.2016 Rady Gminy Kotuń z dnia 27 grudnia 2016 r. w sprawie przyjęcia do realizacji Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Kotuń w 2017 roku (Dz. Urz. Woj. Mazow. poz. 3385).

Według przepisu art. 11 ust. 1 u.o.z. zadaniem własnym gmin jest zapobieganie bezdomności zwierząt i zapewnienie opieki bezdomnym zwierzętom oraz ich wyłapywanie.

Pojęcie „zwierze bezdomne” w myśl art. 4 pkt 16 u.o.z. oznacza zwierzęta domowe lub gospodarskie, które uciekły, zabłąkały się lub zostały porzucone przez człowieka, a nie ma możliwości ustalenia ich właściciela lub innej osoby, pod której opieką trwale dotąd pozostawały.

Kluczowym w sprawie jest więc ustalenie czy psy o których mowa w skardze należy uznać za zwierzęta bezdomne.

Dokonując wykładni definicji „zwierząt bezdomnych z art. 4 pkt 16 u.o.z. Wojewódzki Sąd Administracyjny uznała, o statusie bezdomności takich zwierząt możemy mówić tylko w takim przypadku, gdy nie ma możliwości ustalenia ich dotychczasowych właścicieli lub posiadaczy, czyli jeżeli zwierzęta te są w potocznym znaczeniu "bezpańskie" (tak w wyroku WSA we Wrocławiu z dnia 8 stycznia 2014 r. sygn. II SA/Wr 839/13.).

Zwierze bezdomne to zatem przede wszystkim zwierze nie mające posiadacza a właściciel nie jest możliwy do ustalenia. Posiadanie i własność to pojęcia z zakresu prawa

cywilnego. Co prawda zwierze nie jest rzeczą, ale w sprawach nieuregulowanych w u.o.z. do zwierząt stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące rzeczy (art. 1 u.o.z.). Do zwierząt należy zatem odpowiednio stosować przepisy dotyczące rzeczy a w szczególności rzeczy ruchomych. Zgodnie art. 181 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. z 2017 r. poz. 459 z późn. zm.) własność ruchomej rzeczy niczyjej nabywa się przez jej objęcie w posiadanie samoistne. Przyjmując zatem, że przedmiotowe psy zostały porzucone, to były zatem niczyje. Skarżąca przyjmując te psy na swojej nieruchomości, o czym świadczy ich karmienie, od co najmniej kwietnia 2017 r. faktycznie objęła je w posiadanie. Obejmując te psy w posiadanie nabyła zatem ich własność.

W świetle takich ustaleń żądanie od Gminy by odłowiła przedmiotowe psy nie znajduje uzasadnienia w obowiązujących przepisach a skarga na brak działań Wójta nie jest zasadna.

POUCZENIE

Zgodnie z art. 239 Kodeksu postępowania administracyjnego, w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.

PRZEWODNICZĄCY RADY

mgr Teresa B. Bruśniak